REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU
Dubrovnik, Dr. Ante Starčevića 23

Posl. br. Povrv-116/2024-59

R E P U B L I K A H R V A T S K A

P R E S U D A

Trgovački sud u Dubrovniku, u ime Republike Hrvatske, po sutkinji tog suda Katarini Franković, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA ZAPOŠLJAVANJE, OIB: 91547293790, Savska cesta 64, Zagreb, zastupan po punomoćnici Dinki Stura, odvjetnici u OD Škurla, Durmiš i Spajić d.o.o., Zagreb i generalnim punomoćnikom diplomiranim pravnikom zaposlenim kod tužitelja Antonio Uršić, generalna punomoć broj Su-242/2023., protiv tuženika ČISTOĆA I ZELENILO KONAVLE d.o.o., OIB: 10165352762, Bistroće 70, Čilipi, zastupan po punomoćniku Marku Rašici, odvjetniku u OD Rašica & partneri d.o.o. iz Zagreba, radi isplate 215.479,05 eura, na glavnoj raspravi održanoj i zaključenoj dana 30. rujna 2026. godine u nazočnosti punomoćnika tužitelja Dinki Stura i zamjenici punomoćnika tuženika Maris Ficović odvjetnici u odvjetničkom društvu Rašica &partneri d.o.o. Zagreb, objavljenoj dana 6. studenog 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Anto Lozančić, Dubrovnik, Vukovarska 22, posl. br. Ovrv-4784/2023 od 13. listopada 2023., te se odbija tužbeni zahtjev koji glasi: „Nalaže se ovršeniku ČISTOĆA I ZELENILO KONAVLE d.o.o., OIB: 10165352762, Bistroće 70, 20215 Čilipi, da ovrhovoditelju HRVATSKI ZAVOD ZA ZAPOŠLJAVANJE, OIB: 91547293790, Savska cesta 64, 10000 Zagreb:
namiri tražbinu u iznosu od 14.900,93 EUR / 112.271,06 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 09.03.2021. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana

tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
namiri tražbinu u iznosu od 14.408,31 EUR / 108.559,41 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 26.03.2021. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
namiri tražbinu u iznosu od 14.693,44 EUR / 110.707,72 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.05.2021. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
namiri tražbinu u iznosu od 13.175,36 EUR / 99.269,75 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 02.06.2021. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
namiri tražbinu u iznosu od 13.328,36 EUR / 100.422,53 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 23.06.2021. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana

tekućeg polugodišta za osam postotnih poena,u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
namiri tražbinu u iznosu od 12.262,85 EUR / 92.394,44 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 28.07.2021. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
namiri tražbinu u iznosu od 12.927,36 EUR / 97.401,19 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 08.09.2021. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
namiri tražbinu u iznosu od 13.005,82 EUR / 97.992,35 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 29.09.2021. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
namiri tražbinu u iznosu od 13.655,85 EUR / 102.890,00 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 27.10.2021. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena,

u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
namiri tražbinu u iznosu od 14.629,81 EUR / 110.228,30 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 02.12.2021. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
namiri tražbinu u iznosu od 13.819,92 EUR / 104.126,19 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 29.12.2021. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
namiri tražbinu u iznosu od 13.075,07 EUR / 98.514,11 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 15.02.2022. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
namiri tražbinu u iznosu od 11.932,52 EUR / 89.905,57 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 26.04.2022. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od osamdana od dana dostave rješenja o ovrsi,

namiri tražbinu u iznosu od 12.427,24 EUR / 93.633,04 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 13.05.2022. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
namiri tražbinu u iznosu od 14.242,68 EUR / 107.311,47 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 01.06.2022. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
namiri tražbinu u iznosu od 12.993,53 EUR / 97.899,75 HRK uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 30.06.2022. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi,
zajedno s odmjerenim troškovima postupka u iznosu od 825,00 EUR / 6.215,96 HRK uvećanim za zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi."

II. Nalaže se tužitelju u roku od 15 dana naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 37.533,31 eura.

Posl. br. Povrv-116/2024-59

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Anto Lozančić, Dubrovnik, posl. br. Ovrv-4784/2023 od 13. listopada 2023. obvezan je tuženik tada kao ovršenik, platiti tužitelju tada kao ovrhovoditelju, iznos od ukupno 215.479,05 eura zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i troškovima ovršnog postupka kako je to specificirano u navedenom rješenju o ovrsi.

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je tada kao ovršenik, pravodobno izjavio prigovor osporavajući tražbinu u cijelosti u bitnome navodeći kako se tuženik pridržavao svih i uredno izvršavao sve ugovorne obveze koje je imao sa tužiteljem, odnosno da ne postoji bilo kakva tražbina temeljem ugovora 103-05/21-01/2439 i 103-05/22-01/473, te da nisu jasni pravni temelji sukladno kojima je ovrhovoditelj utvrdio određene iznose koje potražuje, a da nisu jasni niti navodi odnosno sadržaj izračuna kamata, da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo i glede tijeka kamata te odluke o troškovima postupka u cijelosti.

3. Rješenjem se Općinski sud u Dubrovniku posl.br. Povrv.22/2024 od 14. listopada 2024. oglasio stvarno nenadležnim i dostavio predmet Trgovačkom sudu u Dubrovniku kao stvarno i mjesno nadležnom sudu.

4. Rješenjem Trgovački sud u Dubrovniku posl. br. Povrv-116/2024-32 od 29. studenog 2024. godine stavljeno je izvan snage rješenje u ovrsi u dijelu koji se odnosi na ovrhu, te je odlučeno postupak nastaviti kao povodom prigovora protiv platnog naloga u smislu čl. 282. i 287. u svezi čl. 57. i 58. Ovršnog zakona.

5. Tužitelj po punomoćniku tijekom parničnog postupka ustraje u svojim navodima iz prijedloga za ovrhu, te navodi kako je tužitelj na svojoj web stranici objavio dokument pod nazivom – „Mjere aktivnog zapošljavanja 2021., Skraćivanje radnog vremena / čekanje na posao“ te kako se radi o javnom pozivu na podnošenje ponuda, te da je tuženik podnio ponudu – zahtjev za dodjelu potpore i time da je prihvatio sadržaj i uvjete tog javnog poziva – očuvanje radnih mjesta kroz mjeru skraćivanja radnog vremena. Ističe tužitelj kako je pored objave Mjera aktivnog zapošljavanja – na svojoj web stranici dodatno razradio njihov sadržaj po određenim sekcijama, te objavio i dokument pod nazivom „Mjere aktivne politike zapošljavanja iz nadležnosti Hrvatskog zavoda za zapošljavanje – Uvjeti i načini korištenja sredstava za provođenje mjera u 2021. godini“, te da su na stranicama 61 – 66 tog dokumenta sadržani kriteriji, kao i uvjeti i načini, korištenja potpore za očuvanje radnih mjesta kroz mjeru skraćivanja radnog vremena, koji u svemu sadržajno odgovaraju onima glede te iste potpore koji se nalaze u Mjerama aktivnog zapošljavanja. Ističe nadalje da je putem on-line aplikacije na tužiteljevoj web stranici – dana 10.02.2021. i 21.02.2022. godine – tuženik podnio zahtjeve za dodjelu potpore po mjerama (Potpora za skraćivanje radnog vremena), i to 2021. godine za 34 radnika, a 2022. godine za 38 radnika, te da su temeljem podnesenog Zahtjeva

2021. dana 05.03.2021. godine, sklopili Ugovor o dodjeli Potpore za očuvanje radnih mjesta – Skraćivanje radnog vremena KLASA: 103-05/21-01/2439, odnosno temeljem podnesenog Zahtjeva 2022. dana 04.04.2022. godine, su sklopili Ugovor o dodjeli Potpore za očuvanje radnih mjesta – Skraćivanje radnog vremena KLASA: 103-05/22-01/473. Navodi kako su Ugovorima jasno utvrđena prava i obveze ugovornih strana u vezi dodjele predmetne potpore – s jedne strane, Zavod se obvezao temeljem podataka Porezne uprave isplaćivati tuženiku potpore na njegov žiro račun, dok se, s druge strane, tuženik kao Poslodavac obvezao, dostavljati evidenciju o radnom vremenu, isplatiti radnicima plaće, zadržati broj radnika za koji je isplaćena potpora, te je preuzeo i obvezu da ne smije otkazati ugovore o radu najmanje 30 dana od dana prestanaka korištenja potpora, kao i da je odredbom iz članka 10. Ugovora 249, odnosno članka 11. Ugovora 473 određeno da se na prava i obveze ugovornih strana, koja nisu posebno uređena samim ugovorima, primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima. Ističe tužitelj kako je temeljem sklopljenih Ugovora, isplatio tuženiku ukupan iznos od 215.479,05 EUR navodeći iznose i dane isplata u podnesku. Ističe da je tuženik koristio potporu: temeljem Ugovora 2439, za 34 radnika, pri čemu su neki od tih radnika bili zaposleni na na pobrojanim radnim mjestima, a da je usprkos Ugovorima preuzetoj obvezi da, za vrijeme korištenja potpore, neće zapošljavati radnike na radna mjesta koja mogu obavljati radnici za koje koristi potporu, tuženik to učinio i, za vrijeme trajanja potpora, zaposlio više novih radnika na gotovo identična radna mjesta na kojima su već zaposleni radnici za koje je koristio potporu. Odnosno navodi da je tuženik protivno Ugovoru 2439: 01.02.2021. godine – zaposlio radnika Marka Stojića na radno mjesto „Čistač ulice“, 11.06.2021. godine – zaposlio radnika Peru Radovca na radno mjesto „Radnik na održavanju komunalnih objekata grupe II“ (čistač), 18.06.2021. godine – zaposlio radnika Slavišu Slomovića na radno mjesto „Referent za održavanje javne rasvjete“ (administrativni službenik), 29.07.2021. godine – zaposlio radnika Matka Alfirevića na radno mjesto „Vozač grupe II“, te protivno Ugovoru 473: 01.04.2022. godine – zaposlio radnika Đuru Šiljega na radno mjesto „Vozač grupe II“, 01.04.2022. godine – zaposlio radnika Stipu Oreča na radno mjesto „Radnik u sortirnici grupe II“ i 01.05.2022. godine – zaposlio radnika Stipu Marina na radno mjesto „Nadzornik tržnice“.

U odnosu na Ugovor 2439, tužitelj tvrdi da je tuženik ne samo zaposlio novog radnika Slavišu Slomovića na radnom mjestu „Administrativni službenik“, a koje radno mjesto su nesumnjivo mogli obavljati radnici za koje je tuženik već koristio potporu (primjerice, „Referent“ i „Tajnica“), već da je zaposlio 3 nova radnika (Marko Stojić, Pero Radovac i Matko Alfirević) na radnim mjestima čistača i vozača a da koja su mogli obavljati radnici koji su kod njega već bili zaposleni, i to na gotovo istim odnosno identičnim radnim mjestima („Čistač grupe“ i Vozač grupe II“), a za koje je da je tuženik uredno koristio potporu. Ističe da je u odnosu na Ugovor 473, tuženik zaposlio novog radnika (Stipo Marin) na radnom mjestu „Nadzornik tržnice“ koje je niže složenosti poslova od, primjerice, „Voditelja odjela održavanja“ za koje radno mjesto je već koristio potporu, te kako ovo proizlazi iz tablice sistematizacije radnih mjesta. Navodi da je tuženik zaposlio 2 nova radnika (Đuro Šiljeg i Stipo Oreč) na radnim mjestima „Vozač grupe II“ i „Radnik u sortirnici grupe II“ koja da su nedvojbeno mogli obavljati radnici za koje je tuženik već koristio potporu i koji su bili

zaposleni na identičnim radnim mjestima („Vozač grupe II“ i „Radnik u sortirnici grupe II“). Ističe tužitelj da je tuženik odmah po njihovu zapošljavanju nove radnike (Stipo Oreč i Đuro Šiljeg) uključio u mjeru Skraćenog radnog vremena. Nadalje, tužitelj navodi da je tuženik bio dužan, za svaki mjesec traženja potpore, dokazati povezanost pada ukupnog mjesečnog fonda radnih sati s određenim privremenim poremećajima u proizvodno poslovnom procesu, te da je za svaki mjesec traženja potpora tuženik isticao isti poremećaj u poslovanju – smanjen opseg poslova, pa da je nerazumljivo i neprihvatljivo objašnjenje da je nove radnike morao zaposliti zbog potrebe i povećanja opsega posla. Ističe kako je tuženik bio dužan već postojeće radnike preraspodijeliti radi obavljanja poslova na koje je u konačnici zaposlio nove radnike. Slijedom prethodno opisanih kršenja Ugovorima preuzetih obveza od strane tuženika, navodi tužitelj da je raskinuo Ugovore na način da je pozvao tuženika na povrat isplaćenih sredstava potpore.

6. Tuženik tijekom postupka ustraje u navodima iz prigovora na rješenje o ovrsi te ističe kako tužitelju ništa ne duguje ni po kojoj osnovi, te kako se pridržavao svih i uredno izvršavao sve ugovorne obveze koje je imao sa tužiteljem, odnosno da ne postoji bilo kakva tražbina tužitelja prema tuženiku temeljem Ugovora 2439 i Ugovora 473. Tuženik ističe kako je imao opravdane i valjane razloge za zapošljavanje novih radnika, slijedom čega nije prekršio ugovorne obveze preuzete Ugovorom 2439 i Ugovorom 473, te ukazuje kako je prilikom procjene opravdanosti novih zapošljavanja potrebno cijeniti specifičnost situacije i konfiguracije golemog područja Općine Konavle, jednako kao kompleksnost novih radnih mjesta. Tuženik ističe kako je isti kao poslodavac razmotrio sve mogućnosti koje su mu bile na raspolaganju (uzevši u obzir ugovorima preuzete obveze), te ističe kako nije postojala mogućnost da tuženik kao poslodavac preraspodijeli radnike za koje koristi potporu na rad na poslovima koji su nužni za funkcioniranje posla, a na kojima su zaposleni novi radnici i za koje su potrebne posebne sposobnosti i vještine te ispunjenje predviđenih preduvjeta. U odnosu na tužiteljev navod da je tuženik prekršio odredbe Ugovora 2439 od 05.03.2021. godine zbog zapošljavanja novih radnika, tuženik prvenstveno ističe kako je s tužiteljem temeljem prihvaćenog zahtjeva od dana 21. veljače 2022. godine, sklopio novi Ugovor 473 i to dana 4. travnja 2022. godine te je time dodatno potvrdio ispravnost postupanja i ispunjavanja ugovornih obveza iz ranijeg Ugovora 2439. Ističe se kako je tuženik tužitelja uredno i pravovremeno obavijestio o novim zaposlenicima te je obrazložio razlog zaposlenja istih, odnosno nemogućnost raspodjele radnika koji su kod tuženika radili skraćeno - na rad na poslovima za koje je zaposlio nove radnike. Navodi da navedena radna mjesta predstavljaju veći stupanj kompleksnosti od većine zaposlenika, pa navodi primjer da Čistači grupe III koji su kod tuženika u to vrijeme radili skraćeno, te da su prema sistematizaciji društva radnici zaposleni na nova radna mjesta koja nisu mogla biti pokrivena postojećim zaposlenicima. Vezano za pitanje čistača, navodi kako postoje tri grupe: Čistač grupe I, Čistač grupe II, Čistač grupe III., a da tržište rada ne nudi profiliranog radnika za Čistača grupe I, koji ujedno ima najveći koeficijent, a time i osnovicu plaće. Tuženik stoga, da u većini slučajeva mora samostalno osposobiti radnike za tražene pozicije, pa se tako radnicima „čistačima“ nudi

cijeli niz osposobljavanja, a ovisno o uspjehu osposobljavanja radnici se dalje svrstavaju u pojedine kategorije.
Podredno, tuženik ukazuje kako je zaposlenje radnika Marka Stojića na radnom mjestu Čistača ulice prethodilo podnošenju zahtjeva za ostvarivanje potpora 2021., odnosno prihvaćanju istog od strane tužitelja i sklapanja Ugovora 2439, te ni u kom slučaju nije moglo ostati nepoznanica tužitelju jednako kao i ukupan broj i podaci radnika zaposlenih kod tuženika u tom periodu. Nadalje, za prelazak u grupu s većim koeficijentom nije potrebno samo položiti spomenuta osposobljavanja, već je potrebno zadovoljiti i probni rok. Ističe kako su kod tuženika radnici raspoređeni na rad po pojedinim komunalnim djelatnostima, no da iako tuženik kao poslodavac nudi cijeli niz osposobljavanja, i dalje da ne može biti siguran hoće li pojedini radnik uspješno proći obuku i osposobiti se za rad s pojedinim strojevima ili vozilima. U odnosu na zaposlenje radnika Slaviše Slomovića, tuženik ukazuje kako je isti zaposlen na radno mjesto „Referent za održavanje javne rasvjete“ te da se isto ni u kom slučaju nije moglo popunit na način da isti obavlja tajnica direktora ili referent za financije za koje je tuženik koristio potporu, a to s obzirom na to da radno mjesto „Referent za održavanje javne rasvjete“ iziskuje određeno specifično znanje u sferi elektrotehnike te su nužne adekvatne kompetencije, a koje ne postoje kod radnika koji su kod tuženika radili skraćeno. Navodi da bi osposobljavanje radnika koji su kod tuženika u to vrijeme radili skraćeno za navedeno radno mjesto iziskivalo bi znatan financijski i vremenski trošak kao i rizik od pogreški u budućem poslovanju ukoliko radnik ne bi uspješno usvojio sva potrebna znanja. U odnosu na zaposlenje radnika Stipe Marina, navodi kako kompleksnost i profesionalnost koja se traži od tržnih nadzornika proizlazi iz njihove dužnosti voditi računa da se na tržnicama poštuju propisi utvrđeni Tržnim redom, kontroliranja poslovanja tržnice, poznavanja pravila, udaljavanja i kažnjavanja prijestupnika. Stoga da je tuženik bio primoran zaposliti novog osposobljenog radnika na tom radnom mjestu, jer radnici zaposleni kod tuženika nisu imali potrebna stručna znanja. Slijedom svega navedenog, tuženik ističe da prilikom procjene opravdanosti novih zaposlenja potrebno je bilo uzeti u obzir sve činjenice pa i da je tuženik javno komunalno društvo koje je u 100% vlasništvu Općine Konavle osnovne djelatnosti društva odnosi se na održavanje i ulaganje u komunalnu infrastrukturu Općine, a da s obzirom na to da tuženik kao društvo obavlja opsežne i specifične djelatnosti na više lokacija, i raznolikost opreme i vozila kojima se služi u obavljanju i pružanju usluga značajna. Posljedično da je jasan razlog potrebe stavljanja radnika u pojedine grupe koje zapravo predstavljaju razrede osposobljenosti, kao i potrebe zapošljavanja i održavanja sposobnog kadra. Tuženik kao poslodavac ne može sa zaposlenicima postupati na način da ih konstantno premješta s jednog mjesta rada na drugo, jer cijeli niz zaposlenika nema vozačku dozvolu (primjerice čistači raznih grupa). Pojedinačno razvoženje radnika nije (bilo) moguće zbog velike udaljenosti između pojedinih naselja u sastavu Općine, te navodi da je i konfiguracija prostora Općine neobična, unutar prostora koji se u dužinu pruža do 35 km, a u širinu do 12 km te se u istoj nalaze ukupno 33 naselja. S obzirom na geografske i promjenjive poslovne uvjete kao i specifičnosti poslovanja za vrijeme globalne krize uzrokovane korona virusom, tuženiku je bilo neminovno i za nova radna mjesta, odnosno za nove radnike koristiti mjeru skraćenog radnog vremena, te da je tuženik u dobroj vjeri te u

cilju nesmetanog nastavka poslovanja, postupao u skladu sa svim preuzetim ugovornim obvezama te je tijekom cijelog perioda trajanja Ugovora pravovremeno komunicirao s tužiteljem vezano uz ugovorne obveze. Navodi kako je komunikacija se uredno nastavila i kada je tuženik zaprimio Obavijest o kršenju Ugovora i to tek nakon više od godinu dana od dana prvog zaposlenja novih radnika, te da je tuženik iskazao spremnost na razgovor i mirno rješavanje nastale situacije prijedlogom za sazivanje i održavanje zajedničkog sastanka.

8. Tijekom postupka sud je izveo dokaz čitanjem i pregledanjem isprava priloženih u spisu: izvod iz poslovnih knjiga i obračun, Mjere aktivnog zapošljavanja, Uvjeti i načini korištenja sredstava za provođenje mjera u 2021., Zahtjev za dodjelu potpore od 10.02.2021., Zahtjev za dodjelu potpore od 21.02.2022, Ugovor o dodjeli Potpore za očuvanje radnih mjesta – Skraćivanje radnog vremena KLASA: 103-05/21-01/2439 od 05.03.2021., Ugovor o dodjeli Potpore za očuvanje radnih mjesta – Skraćivanje radnog vremena KLASA: 103-05/22-01/473 od 04.04.2022., Izvadak HFZR za Ugovor 2439, Izvadak HFZR za Ugovor 473, Popis radnika za koje je podnesen Zahtjev 2021 i 2022, Za Ugovor 2439: Dopis ovršenika od 23.06.2021. (Dostava podataka o novim zaposlenicima – Pero Radovac, Slaviša Slomović), Elektronske radne knjižice HZMO – Marko Stojić, Pero Radovac, Slaviša Slomović), Dopis ovršenika od 29.07.2021. (Prijava novog radnika – Matko Alfirević) s prilogom (Obrazac eM-1P, Za Ugovor 473: Dopis ovršenika od 18.05.2022. i Dopis ovršenika od 27.05.2022. s prilozima (Obrasci eM-1P i Tablica sistematizacije radnih mjesta), Dopis ovrhovoditelja od 06.10.2022. (Ugovor 2439), Dopis ovrhovoditelja od 23.09.2022. (Ugovor 473), Za Ugovor 2439: Dopis ovršenika od 10.10.2022., Obrazloženje ovrhovoditelja od 11.10.2022., Ovrhovoditeljev Zahtjev za povrat od 21.11.2022., Opomena pred ovrhu od 31.01.2023., Opomena pred ovrhu od 18.04.2023. i Ovršenikovo očitovanje od 04.05.2023. - Za Ugovor 473: Prigovor ovršenika od 30.09.2022., Očitovanje Središnjeg ureda od 18.10.2022., Ovrhovoditeljev Zahtjev za povrat od 21.11.2022., Opomena pred ovrhu od 31.01.2023., Opomena pred ovrhu od 18.04.2023. i Ovršenikovo očitovanje od 04.05.2023. izvod otvorenih stavaka na dan 12.09.2023. temeljem ugovora 103-05/21-01/2439, izvod otvorenih stavaka na dan 12.09.2023. temeljem ugovora 103-05/22-01/473, Pravilnik o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta društva ČISTOĆA I ZELENILO KONAVLE d.o.o., od 31. siječanja 2019. godine, Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta društva ČISTOĆA I ZELENILO KONAVLE d.o.o., od 15. ožujka 2022. godine, e-mail korespodencija, te su saslušani svjedoci i određeno je saslušanje parničnih stranaka, ali je samo zz tuženika dao svoj iskaz jer zz tužitelja nema neposrednih saznanja pa je navedeno kako neće stoga davati svoj iskaz. Provedeno je financijsko vještačenje, pa su tako izvedeni svi potrebni i predloženi dokazi.

9. U svom iskazu svjedok Božo Lasić, načelnik Općine Konavle, iskazuje da se u ovom predmetu radi u razdoblju korona krize i da su tada za 80% prihodi Općine i komunalnih društava pa tako i tuženika bili smanjeni. Navodi kako su

zatražili od HZZ-a financiranje, odnosno da je tuženik zatražio, ali kako je Općina Konavle osnivač i 100% vlasnik društva tuženika. Navodi da su cijelo vrijeme bili u komunikaciji sa HZZ-om vezano za povlačenje sredstava i da nije bilo nikakvih prijepora niti posebnih upozorenja, da su dva puta ugovori potpisani, a sjeća se da ga je direktor tuženika upozorio da će morati uposliti dodatne zaposlenike da bi sustav funkcionirao jer da je dio ljudi otišao u mirovinu, a da tadašnje zaposlenike je bilo nemoguće preraspodijeliti na poslove koji su tada bili neophodni jer da je prostor na kojem djeluje društvo tuženika poprilično veliko i to se radi o 210 km2. Pojašnjava kada zaposlenik nema položenu vozačku dozvolu ne može raditi neke određene poslove koji su tada bili potrebni. U vrijeme korona krize navodi da je jasno da je Čistoća bila jedna od ključnih društava jer se moralo servisirati puno toga npr. vrtići, starački dom. Na tim poslovima da su radile osobe određenih kapaciteta jer se nije zahtijevale posebne vještine, radi se o osobama smanjenih mogućnosti za određene poslove, pa se nije moglo u potpunom kapacitetu raspoređivat osobe na druge poslove. O svemu navedenom iskazuje da je bio obaviješten HZZ u osobi tadašnjeg ravnatelja gospodina Srgota, te da nije bilo nikakvih prijepora. Nova ravnateljica HZZ-a da je upozorila da bi moglo doći do nekih problema zbog zapošljavanja ljudi, a da je sve to direktor tuženika obrazložio u pisanoj formi HZZ-u. Radi svega ovoga se obratio i središnjici HZZ-a u Zagrebu i nakon više sastanaka su se i dogovorili kako će riješiti ovaj problem, pa da su čak poslali i prijedlog dogovora, ugovor, ali evo da do sada nema dogovora konačnog jer su povukli taj dogovor, ugovor. Ističe kako je bilo sve jasno u provedbi ugovora sa HZZ-om i u komunikaciji sa gospodinom Srgotom.

10. zastupnik po zakonu tuženika Pavo Arbulić iskazuje kako je i u vrijeme korona krize i danas direktor tuženika, te kad je došao na mjesto direktora u 10 mjesecu 2018. pokrenuli su postupak nove sistematizacije radnih mjesta radi utvrđivanja koji ljudi mogu koje poslove raditi. Ističe kako su razlike između čistača koje se nalaze u mjestu gdje se čisti i oni koje voze određena vozila za prikupljanje otpada među naseljima. Kad je došla kovid situacija navodi da je prihod pao, a da je količina otpada ostala i trebala se prikupljati, te da se dogodilo da je dio radnika otišao u mirovinu, pa da su tražili sastanak u područnom uredu Dubrovniku HZZ gdje da su na sastanku izneseni svi njihovi problemi i raspravljano se o mogućnosti zapošljavanja novih radnika. Konkretno navodi da ako je radnik iz Molunta otišao u mirovinu onda je bilo potrebno tražiti novog radnika u Moluntu za obavljanje tog posla, jer da nemaju vozila za prijevoz radnika iz jednog mjesta u drugo. Mjere na HZZ-ou su bile prihvaćene i za 2022. godinu, a da su svi na HZZ-ou bili upoznati s situacijom. U 6 mjesecu 2022. da su mjere ugašene, a da su oni dalje nastavili normalno raditi. Područni ured Dubrovnik da ih je uputio za komunikaciju sa središnjim uredom u Zagrebu te da je i sa njima razgovarao i sa gospodinom Špoljarićem, koji mu je rekao da pošalje to sve napisano u e-mailu ali mu na taj e-mail nije odgovoreno. Na poseban upit jesu li radnici u sortirnici grupe i to Ante Brautović, Mato Antunović i Darko Stipić mogli raditi posao za koji je primljen Stipe Oreč odgovara da je Stipe Oreč zaposlen da bi razvrstavao reciklažni otpad ali u Moluntu jer da on nije imao vozačku dozvolu. Ova tri ranija radnika da su radili u sortirnici u Popovićima. Zbog zakonskih rješenja i nove obveze razdvajanja otpada da su morali zaposliti nove radnike, odnosno Fond za

zaštitu okoliša da im je dao vozila, a da oni nisu imali vozača koji bi vozio to vozilo pa su ih zaposlili. Dok je mjera trajala nisu znali da ima ikakvih problema, tek da su shvatili u 9 mjesecu 2022. godine kad su ih iz područnog ureda Dubrovnik obavijestili o dugovanju. Ponavlja da nije bilo mogućnosti da postojeće radnike rasporede na druga radna mjesta.

11. Svjedok Julio Srgota navodi da je zaposlen kod tužitelja od 8.2.2021. do 9. mjeseca 2022. na mjestu predstojnika, te se sjeća društva tuženika da su podnijeli zahtjev koji im je odobren. Sjeća se u jednom trenutku kako je tuženik zatražio sastanak sa njim i sa odjelom "mjera" unutar zavoda. Sazvali su sastanak jer da su imali problem oko zapošljavanja radnika, odnosno da su oni zaposlili jednu ili dvije osobe za vrijeme tih mjera. Iz odjela koji se bavio predmetnim mjerama su im objasnili kako ne bi bilo pametno zapošljavati nove radnike dok se mjere koriste. Nastojali su utvrditi opravdanost novog zapošljavanja kod tuženika, te je utvrđeno da su zapošljavanja bila opravdana i to prema iskazima tuženika. Kad im ovdje u Dubrovniku nešto nije jasno traže upute i mišljenje središnjice u Zagrebu, a da oni donose odluke. Otišao je iz tog društva, nije više bio zaposlenik, pa nije dočekao odluku iz Zagreba. U to vrijeme je bio veliki obujam posla, radilo se u dobroj vjeri, a da je ugovor tuženik dobio naknadno, to se znalo događati odmak dostave ugovora strankama je bio mjesec do dva dana. Naglašava da oni ne izlaze na teren nego su po iskazu tuženika radili u dobroj vjeri. Tuženik da nije rekao da je zaposlio neke ljude na nekom radnom mjestu na koje je mogao rasporediti nekoga drugoga radnika, nego da mu je zbog specifičnosti posla bilo nužno zaposliti ljude koje nije imao. Uputio je stranke da se obrate Zagrebu. Dok je tamo radio na teren se nije išlo. Upitan je li bilo još sastanaka osim tog jednog odgovara kako se ne može sjetiti, da je bilo telefonskih poziva od tuženika od gospodina Arbulića, najčešće se zvalo radi objašnjenja i kad će biti isplata. Kad je odjel mjera radio kontrolu tad je nastao problem, odnosno tad još nisu znali je li to problem nego su oko toga pojašnjavali. Bilo je govora o okolnostima oko zapošljavanja novih radnika i to su trebali utvrditi. Na tom sastanku je objašnjavana organizacija rada tuženika ali realno to njima kao instituciji nije bilo bitno već utvrditi opravdanost isplate mjera. Po iskazu stranke su utvrdili kako ne može kod postojećih zaposlenika izvršiti preraspodjelu. Dok je tamo radio nitko nije izašao na teren ni oni ni Zagreb. Nisu vršili provjeru mogu li postojeći radnici za koje se koristi potpora obavljati poslove za koje se zapošljavaju novi radnici.

12. Svjedokinja Ana Srezović, voditeljica odjela financija kod tuženika iskazuje da je upoznata sam sa ovim sporom, te da je Ispunjavala zahtjev koji je predan HZZZ-u, odrađivala administrativni dio, svaki mjesec da su tužitelju slali tablice sa potrebnim podacima. Svaki mjesec da su dostavljali dokaze kako udovoljavaju uvjetima propisane mjerom, te da se sve slalo preko online aplikacije, pa su tako putem te aplikacije i prijavili nove radnike, obavijestili ih o zapošljavanju novih radnika, a uz obavijest da su svaki put i detaljno obrazložili razlog zbog kojeg su radnici zaposleni. Isto tako želi napomenuti kako su imali radnike u mjerama na području Luke Cavtat i parking površine Cavtat, ali u ljetnom periodu povećanog obujma posla su ih zaposlili na puno radno vrijeme, odnosno izvadili su ih iz mjera i radili su puno radno vrijeme na tim istim radnim mjestima. Sve te činjenice da su bile u tim mjesečnim izvješćima dostavljane

kroz aplikaciju tužitelja. Nikad da ih nitko nije obavijestio da bi prekršili neke stavke ugovora, a mjesečno su zaprimali izvješće. Novi ugovor su dobili i za 2022. godinu bez da bi im netko javio da je bilo nekog kršenja ugovora za 2021. godinu. U svibnju 2022. su samoinicijativno izašli iz mjera jer se stanje vratilo u normalu. Izjavljuje da je bio jedan sastanak između tuženika i tužitelja na kojem je prisustvovala, sastanak prije procesa zapošljavanja 2021. godine u proljeće. Obzirom da je bilo govora kako bi se granice mogle otvoriti, a njihova djelatnost na kojoj najviše zarađuju je Luka Cavtat i parking površina Cavtat obratili su se HZZZ-u radi sastanka da vide kako bi mogli zaposliti dodatne djelatnike u slučaju potrebe povećanja posla. Poznato joj je da su zaposleni novi radnici i to Slaviša Slomović na radno mjesto referent održavanja javne rasvjete, te misli možda Pero Radovac na radno mjesto održavanja komunalnih objekata, ali nije sigurna. Nije sigurna ni za još jednog vozača kako joj se čini. Imali su tajnicu i referenta za financijsko knjigovodstvo a zaposlili su referenta za održavanje javne rasvjete jer postojeći radnici tajnica i referent za financije nisu mogli obavljati posao održavanja javne rasvjete. Tajnica je bila zadužena za administrativni dio posla, a referent za financije je obračunavao plaće i druge poslove tog tipa, a novozaposleni kolega za održavanje javne rasvjete je obavljao terenski rad. On se u stvarnosti po pozivu mora popeti na stup i promijeniti neku žarulju, žice ili slično. Njegov jedini administrativni dio rada je što preuzme radni nalog i preda izvještaj nakon obavljenog posla. Prema njenim saznanjima kod tuženika nije bio nitko zaposlen tko je mogao obavljati posao novo zaposlenog radnika. Poznato joj je da su novozaposleni radnici uključeni u mjeru. Što se tiče vozača navodi da su različite sposobnosti odnosno osposobljeni su drugačije odnosno za svako vozilo ne treba ista kategorija. U to vrijeme da su nabavili još 2 kamiona. Proizvođač kamiona dođe i obuči određenog radnika za vožnju tim kamionom i onda taj vozač vozi samo taj kamion. Morali su zaposliti nove radnike jer nije bilo moguće sa postojećim vozačima voziti nova vozila. Smeće se kupi ujutro i sve kamione stave u funkciju ujutro radi kupljenja otpada. Bili su u konstantnom telefonskom kontaktu i emailom sa HZZZ-om prije zapošljavanja novih radnika a i nakon odnosno tijekom trajanja ugovornog odnosa. Upitana za novozaposlenog nadzornika tržnice izjavljuje da se tržnica tada otvarala po prvi put, a tražili su osobu sa izraženim komunikacijskim vještinama, odgovornošću, a čini joj se kako direktor nije mogao naći adekvatnu osobu među postojećim radnicima, a treba uzeti u obzir da se tu radi od društvu Čistoće i posebnostima kod zaposlenika. Na poseban upit pun. tužitelja upitana zašto je zaposlen nadzornik tržnice pored voditelja odjela održavanja odgovara da može pretpostaviti da je voditelj održavanja osoba koja ispod sebe ima 25 zaposlenika kojima mora svakodnevno koordinirati rad, te ne može biti na tržnici u jutarnjem vremenu kada tržnica radi a svakako treba uzeti u obzir kako je i geografski po prostor koji se proteže na više kilometara. Najviše su komunicirali sa HZZZ-om radi vremena isplate sredstava jer u to vrijeme nisu mogli na drugi način isplaćivati plaću. Ne zna kad su točno dobili 2 nova kamiona, misli da je bila 2021., a kamioni su sufinancirani od strane Fonda sa nekim 75 posto vrijednosti pa se to činila dobra prilika.

13. Sud je izveo dokaz vještačenjem po po stalnom sudskom vještaku iz oblasti financija i računovodstva IVANKA RRIF d.o.o. za reviziju i računovodstvo, OIB:

79226332611, Dubrovnik, Josipa Kosora 44, odnosno Ivanki Sušić. Zadatak vještaku je bio utvrditi kolike je i u kojim rokovima isplatio tužitelj tuženiku iznose s osnove sklopljenih ugovora za vrijeme provođenja mjera potpore za očuvanje radnih mjesta, te je li u poslovnim knjigama zabilježeni poslovni događaji i jesu li i u kojoj mjeri udovoljeni kriteriji iz ugovora o korištenju sredstava, te prema uvjetima i načinima korištenja sredstava za provođenje mjera, jesu li iznosi vraćeni tužitelju. U svom nalazu i mišljenju vještakinja navodi kako je tužitelj isplatio tuženiku prema sklopljenim ugovorima iznose kako slijedi:
1. 09.03.2021 iznos od 112.271,07 kn, 2. 26.03.2021 iznos od 108.559,43 kn, 3. 06.05.2021 iznos od 110.707,76 kn, 4. 02.06.2021 iznos od 99.269,75 kn, 5. 23.06.2021 iznos od 100.422,52 kn, 6. 28.07.2021 iznos od 92.394,43 kn, 7. 08.09.2021 iznos od 97.401,23 kn, 8. 29.09.2021 iznos od 97.992,36 kn, 9. 27.10.2021 iznos od 102.889,99 kn, 10. 02.12.2021 iznos od 110.228,28 kn, 11. 29.12.2021 iznos od 104.126,18 kn, 12. 15.02.2022 iznos od 98.514,09 kn 13. 26.04.2022 iznos od 89.905,55 kn, 14. 13.05.2022 iznos od 93.633,03 kn, 15. 01.06.2022 iznos od 107.311,49 kn, 16. 30.06.2022 iznos od 97.899,72 kn, odnosno ukupno 1.623.526,88 kn tj.215.479,05 eura. Navodi da je u poslovnim knjigama zabilježen poslovni događaj, te da je tuženik udovoljio kriterijima iz ugovora, i dostavljao zahtjeve za isplatu sredstava, ako je zahtjev za isplatu sredstava bio uredan sa pratećom dokumentacijom, tužitelj da je isplaćivao sredstva, i da taj odnos tuženika i tužitelja je trajao mjesecima, te da tuženik nije predao uredan zahtjev tužitelju sa svim prilozima koje je trebao dostavljati ne bi dobio tražena sredstva. Ističe vještak da tuženik nije ispunjavao obveze prema tužitelju ne bi dobio tražena sredstva od tužitelja, jer se dostavljala dokumentacija od tuženika prema tužitelju kako bi tuženik dobio sredstva od tužitelja, pa da to po njoj znači da je tuženik ispunjavao obveze iz ugovora. Navodi da upravo na temelju dostavljene dokumentacije od tuženika prema tužitelju o ispunjenju ugovora po mjesecima tužitelj je isplaćivao sredstva tuženiku. Isto tako navodi se da tuženik primljene iznose sredstava nije vratio tužitelju. U svom usmenom iskazu vještakinja ostaje kod nalaza i mišljenja priloženog predmetnom spisu i to u cijelosti, te navodi da je zaprimila podneske stranaka kojim se očituju na vještačenje, te odgovara: način korištenja sredstava utvrdila je na temelju isprava u spisu i dokumentacije koju je zatražila i dobila od tuženika i priložila uz vještvo. Sredstva su korištena namjenski. Navodi da u svom poslu ima iskustva vezano za sredstva koje isplaćuje tužitelj. Ako zahtjev nije opravdan tužitelj nije isplaćivao sredstva. Zna da bi tužitelj tražio neki dodatni dokument ako dokumentacija nije bila potpuna. Tako i ovdje je bilo dopuna zahtjeva prije isplate. Pročitala je odluku tužitelja od 31.3.2020. i tvrdi da je to pravno pitanje. Ne daje mišljenje na pravna pitanja nego vještači po zadatku suda. Tuženik da ne bi dobio sredstva da tužitelju nije dostavio svu potrebnu dokumentaciju koju mu je ovaj tražio. Isplata da je išla mjesečno, a tuženik je namjenski trošio sredstva koja je dobio. Upitana na temelju čega zaključuje da je tuženik izvršio ugovorne obveze prema tužitelju odgovara na temelju zahtjeva koje je tuženik podnosio tužitelju sa dokumentacijom i tužitelj mu kontinuirano isplaćivao sredstva. Nije primijetila u svom vještačenju poslovnih knjiga i isprava u spisu da tuženik nije ispunjavao obveze iz ugovora, ali napominje da je ovdje pravno pitanje u koje ne ulazi. Nije se moglo vidjeti iz podnesenih zahtjeva je li tuženik zapošljavao nove radnike. Na pitanje je li moguće povrijediti ugovornu obvezu nakon isplate sredstava odgovara da je

moguće. Ponovno napominje da ne ulazi u pravna pitanja je li tuženik morao zapošljavati nove zaposlenike.

14. Predmet ovog postupka bio je utvrditi je li zakonit platni nalog sadržan u pobijanom rješenju o ovrsi pa stoga odlučiti i o osnovanosti tužiteljeva zahtjeva. Predmet spora jest zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 215.479,05 eura na ime povrata potpore za očuvanje radnih mjesta za vrijeme Korona virusa – potpora za skraćivanje radnog vremena. Između stranaka je sporno je li tužitelj ima pravo tražiti povrat naknade u situaciji kada tuženik kao poslodavac zapošljava dodatne nove radnike.

15. Između stranaka nije sporno:
- da je tuženik poslao zahtjev tužitelju za dobivanje potpore za očuvanje radnih mjesta;
- da su stranke sklopile pisane ugovore od 4.4.22 i 5.3.21.;
- da je tuženik zaposlio nove radnike za vrijeme navedenih mjera i trajanja ugovora;
- da su zaključili ugovor o dodijeli potpore za očuvanje radnih mjesta i to na način da je tužitelj prihvatio ponude tuženika preko web poslužitelja i izvršio isplatu novčanih sredstava u cijelosti.

16. Sud je uvidom u uvjete i načine za korištenje sredstava za provođenje mjera potpora za očuvanje radnih mjesta utvrdio da su popisane obveze poslodavca za isplatu navedene potpore, te i obveze HZZZ-a, te kako su u Ugovorima o dodjeli Potpore za očuvanje radnih mjesta - skraćivanje radnog vremena u čl. 5. ugovora iz 2022.g. i čl. 6 ugovora iz 2021.g. dogovorili kako poslodavac za vrijeme korištenja potpore ne smije zapošljavati radnike na radna mjesta koja mogu obavljati radnici za koje koristi potporu, te da u slučaju kršenja ugovornih obveza raskida se ugovor i poslodavac je u obvezi vratiti isplaćenu potporu.

17. U ovom predmetu je sporno je li tužitelj ima pravo tražiti povrat naknade u situaciji kada tuženik kao poslodavac zapošljava dodatne nove radnike, ako takva zapošljavanja su bila neophodna za funkcioniranje djelatnosti tuženika, odnosno je li to predstavlja kršenje čl. čl. 5. ugovora iz 2022.g. i čl. 6 ugovora iz 2021.g. Sud je stoga trebao utvrditi je li tuženik opravdano zaposlio nove radnike.

18. Tužitelj, na kojem je teret dokaza u tom dijelu, je dokazao postojanje i sadržaj ugovornog odnosa sa tuženikom, te da je tuženik zaposlio nove radnike za vrijeme trajanja mjera potpore. Tuženik je s druge strane, dokazao opravdanost zapošljavanja radnika. Iz iskaza svjedoka, te zastupnika po zakonu tuženika je vidljiva opravdanost postupanja tuženik prilikom zapošljavanja, te je jasno kako su obje stranke i tužitelj i tuženik postupale u dobroj vjeri, te da su bile u redovitoj komunikaciji oko isplata potpora. Sud je poklonio vjeru i svjedoku koji je bio raniji zaposlenik kod tužitelja, te iz iskaza svih saslušanih je jasno stvorena slika kako je na temelju jasnih i predočenih činjenica o stanju kod tuženika tužitelj isplaćivao potpore iako je bio o svemu obaviješten. Sud je radi razjašnjenja u ovom predmetu angažirao i sudskog

vještaka koji jasno navodi da su sredstva korištena namjenski, da u svom poslu ima iskustva vezano za sredstva koje isplaćuje tužitelj, te da ako zahtjev nije opravdan tužitelj nije isplaćivao sredstva. Zna da bi tužitelj tražio neki dodatni dokument ako dokumentacija nije bila potpuna, pa da tako i ovdje je bilo dopuna zahtjeva prije isplate. Dakle jasno je kako je tužitelj cijelo vrijeme bio upoznat sa stanjem kod tuženika, bio je upoznat sa zapošljavanjem novih radnika i u konstantnoj komunikaciji, a da nikad nije imao nikakvih prigovora niti primjedbi. Stoga sud drži da je tužitelj odobravao poslovne poteze tuženika sa kojim je bio upoznat kroz duže vremensko razdoblje, pa da stoga nije bilo uvjeta za raskid predmetnog ugovora, te stoga je i neosnovan zahtjev tužitelja za povratom isplaćene potpore. Ukoliko je bilo nesuglasja između stava tužitelja odnosno njegovog Područnog ureda u Dubrovniku i središnjice u Zagrebu, navedeno ne bi trebalo ići na štetu tuženiku.

19. Provedene dokaze sud je cijenio sukladno odredbi čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025, dalje u tekstu ZPP) svaki zasebno i sve dokaze zajedno te je na temelju rezultata cjelokupnog postupka došao do uvjerenja da nije tužbeni zahtjev osnovan i presudio kao u toč. I izreke presude.

20. Prema članku 247. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, 69/2026, dalje u tekstu ZOO) ugovor je sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Čl 286. ZOO-a propisuje da se ugovor može sklopiti u bilo kojem obliku, osim ako je zakonom drukčije određeno, te da su pravovaljane kasnije usmene dopune o sporednim točkama o kojima u ugovoru nije ništa rečeno ako to nije protivno cilju radi kojega je oblik propisan, te da su pravovaljane i kasnije usmene pogodbe kojima se umanjuju ili olakšavaju obveze jedne ili druge strane ako je poseban oblik propisan samo u interesu ugovornih strana. Dakle sud zaključuje kako je tužitelj prihvatio da je tuženik zaposlio nove radnike u vrijeme trajanja potpora koje je isplaćivao.

21. Sud je u smislu čl. 451. st.3. ZPP-a u odluci o glavnoj stvari sud će odlučiti da li se platni nalog u cijelosti ili djelomično održava na snazi ili se ukida, radi čega je odlučeno kao u izreci presude. Slijedom iznesenog, platni nalog iz rješenja o ovrsi je ukinut u cijelosti kao u izreci presude.

22. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a. Dakle sud je na temelju do zaključenja glavne rasprave određeno postavljenog zahtjeva tuženika (l.s. 746-747), sukladno čl. 155. ZPP, vrijednosti predmeta, te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, (Narodne novine br. 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015, 37/2022, 126/2022, 138/2023, 107/25 dalje: OT), našao potrebnim za vođenje ovog postupka troškove tuženika i to za zastupanje na ročištima na kojima su se izvodili dokazi ili se raspravljalo o glavnoj stvari 10.2.25, 17.12.25, 28.1.26, 2.3.26, 30.9.26 po 1622 bodova po svakom ročištu (Tar.br. 9.toč. 1 OT-a), za pristup na ročišta

koja su bila odgođena prije početka raspravljanja od 7.4.25, 30.6.25, 17.9.25. i 24.11.25. po 50 bodova po ročištu (Tar.br. 9.toč. 5 OT-a), za sastav prigovora na rješenje o ovrsi i tri obrazložena podnesak po 1622 bodova po podnesku (Tar.br. 11.toč 1 i Tar.br. 8. toč. 1 OT-a) što ukupno iznosi 14.748 bodova što temeljem Tar.br. 54. OT-a iznosi 29.496,00 eura uvećano za PDV 25% 7.374,00 eura, što je ukupno 36.870,00 eura, te za pristojbu na prigovor na rješenje o ovrsi 663,31 eura, što sveukupno iznosi 37.533,31 eura te je tako odlučeno kao u toč. II izreke rješenja,

23. Sukladno zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine 57/22 i 88/22) bilo je nužno iskazati sve iznose iskazati uz fiksni tečaj konverzije od 7,53450.

24. Zbog navedenog, temeljem spomenutih propisa odlučeno je kao u izreci.

U Dubrovniku, dana 6. studenog 2026.

Sutkinja:
Katarina Franković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:
- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu bez obzira što nije na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi sudu koji je izrekao prvostupanjsku presudu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-3088f-c6383**

Kontrolni broj: **0c1c0-5c566-4a6e7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.